

Μὲ τῆς φιλανθρωπίας μου ὁ νοῦς σας θὰ φουντώσῃ
καὶ δύαλμα θὰ κάμετεν γιὰ τὸν Τσιγγρὸ μὴν 'μέρα
καὶ τότε πὴν καθένας σας, κακόσοφτοι, θὰ νοιῶσῃ
ἴντα κουμάσι·χάσατε καὶ τὶ χρυσὸ πατέρα.
Καὶ τῶν μικρῶν σας σὰν λωλοὶ τῆς τρίχες θὰ τραβᾶτε
καὶ τὸ ξερό σας καύκαλο 'στὸν τοῖχο θὰ κτυπᾶτε.

'Εγὼ κυρίους σ' δόλο μον τὸ εἶναι σᾶς ἀφίνω,
ἐγὼ καὶ μπάλους τακτικά καὶ σουαρέδες 'δίνω
καὶ θυσιάζομαι γιὰ σᾶς κι' οὐδὲ λυποῦμαι γρόσα
καὶ τρῶτεν τοὺς σουπέδες μου, δποῦ κοστίζουν τόσα.
Καὶ δλοὶ σας χορταίνετεν εἰς τὴ δική μου ράχη
καὶ βλέπετεν τὰ πλούτη μου, δποῦ κανεὶς ἐν τάχει.

Καὶ ὑστερὶ ἀπ' δλ' αὐτά, διαόλου περιδρόμοι,
ἐν ἔρχεται κανένας σας νὰ μον ζητήσῃ γνώμη
πῶς τώρι θὰ βολέψωμε τὰ οἰκονομικά μας,
χωρὶς νὰ δώσωμε λεπτὸ ἀπὸ τὸν κουμπαρᾶ μας.
Κανένας σας ἐν ἔρχεται νὰ μάθῃ ·ίνι τρόπῳ
θὰ τὰ βολέψωμε κι' αὐτὰ χωρὶς κανένα κόπο.

Ἐν μὲ ψηφᾶτε, φαίνεται, διαβόντερου μου κουλούχα
καὶ τρέχετεν ἕδω κι' ἐκεὶ σὲ μερικὰ κουτούχια,
δποῦ ἐν ξέρουν δρό καὶ δρό καλά νὰ λογαριάσουν
καὶ δρό γαδάρων ἄχυρα ἐν ξέρουν νὰ μοιράσουν.
Καὶ χάσκετεν ὀλημερίς καὶ κάνετεν καυγᾶ
καὶ θέτεν μὲ τῆς ἀπανταῖς νὰ βάψετεν αὐγά.

Φευρτοῦνα 'οτὲ μποτζέκια σας!.. νὰ κλαίν πον σᾶς γνω
μὲ λόγια καὶ γραψίματα τὸ νοῦ σας πιπλίζουν · Ιείζουν!
οἱ Καλλιγάδες ἀλλοτε καὶ ἀλλοτε οἱ Σοῦτσοι,
ἀλλὰ μπαλό, κακόσοφτοι, ἐν ξετεν κουκοῦτσι.
Κι' ἀκόμη ἐν ἐμάθετεν πῶς δποῖος ἔχει γρόσα,
ἔκεινος, διαολόλωλοι, τὰ ἔχει τετρακόσα.

Φουρτοῦνα 'στὰ μπατζάκια σας!.. μὴ πᾶτεν στὰ χαμένο,
ἀφῆτεν τοὺς παλαβούς κι' ἐλάστενα σ' ἐμένα
κι' ἐγὼ τὰ οἰκονομικὰ εὐθὺς θὰ τὰ βολέψω,
χωρὶς τὸν ψῆφο κανενὸς ἥ γρόσι νὰ γυρέψω.
'Ας τὸ σκεφθῇ αὐτὸ καλὰ δ κάθε πατριώτης
καὶ σᾶς φιλῷ 'στὸ κούτελο...Τσιγγρός, δ πρώτος Χιώτης.

Μὰ δλ' αὐτὰ τὰ ηγραψα ἀπὸ θυμὸ μεγάλο,
γιατὶ ὁ σιρΧαρίλαος γιὰ νὰ μὲ πεισματώσῃ
ἐν καταδέχτηκε νάλθῃ καὶ 'στὸ δικό μου μπάλο,
μὰ ἔννοια του καὶ ἀκριβὰ πολὺ θὰ τὸ πλερώσῃ.
Μον ηκαμε δ ἀμυναος αὐτὴ τὴν προσβολή,
γιατὶ ἐν τὸν ἐψήφισα κι' ἐγὼ μὲς 'στὴ βουλὴ.

Κι' αὐτὸς θαρρῶ τὸν κάμποσο γυρεύει νὰ μον κάμη,
μὰ θὰ τοῦ δεῖξω τοῦ λωλοῦ πῶς νοῦ ἐν ἔχει δράμι,
πῶς ξέρουν τὴν εὐγένεια κι' οἱ Χιώταις σὰν Βγγλέζοι
καὶ πῶς κανεὶς τὸ μπιομπδ μὲ τὸν Τσιγγρὸ ἐν παῖζει.
Ἐν καταδέχτηκε νάλθῃ καὶ 'στὸ δικό μου σπῆτη,
μὰ 'γὼ μαριόλος ἐν μλῶ κι' ἀς μον βαστὰ τὴ μύτη.

Καὶ δλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἀλλοτες λόγους ἀγγελίαις.

Μὰ τὶ 'Ημεροδείκται εἰς τοῦ Κωνσταντινίδη!..
γιὰ καθενὸς νραφεῖο μοναδικὸ στολίδι,
μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, παντοδαπῶν σχημάτων,
ποικίλων δὲ πρὸς τούτοις καὶ ζωηρῶν χρωμάτων,
μὲ τοῦ είκοσιένα ιστορικὰς είκόνας,
μὲ τόσους πολεμάρχους καὶ τόσας Αμαζόνας.
Μὰ τὶ 'Ημεροδείκται!... ἀξίζουν δ,τι πῆτε
καὶ ἀγοράστε δλοὶ γιὰ νὰ βεβαιωθῆτε.

'Ημερολόγον Πανᾶ, ποὺ εἶναι γιὰ τὴν τσέπη
καὶ δ,τι θέλει δ καθεῖς τάνοιγει καὶ τὸ βλέπει,
ἐγκόλπιον πολύτιμον εἰς δλας καὶ εἰς δλους,
ἄλλα πολυτιμότερον εἰς τοὺς πολινασχόλους.

Εἰς τοῦ Μιχαλοπούλου τὸ βιβλιοπωλεῖον
'Ημεροδείκτας νέους ιστορικοὺς θὰ 'βρῆτε,
καθώς καὶ ἄλλο ἔνα πολύτιμον βιβλίον,
'Υγιει··ης Στοιχεῖα καὶ μὴν δργοπορῆτε.

'Ο κύριος Κοφομηλᾶς δραματικὸς βαρβάτος,
τὴν γλαφυρὰν Κ λιτύαν τοῦ έξέδωσεν ἐσχάτως,
ἐν ἥ Κανδαύλην τὸν μωρὸν δολοφονεῖ δ Γύγης
μετὰ ίάμβων λαξευτῶν καὶ τέχνης οὐκ δλίγης.

Σ κόκον 'Η μερολόγιον μὲ πράγματα πολλά,
μὲ μοντρα μὲ ποιήματα καὶ χίλια δρό καλά,
τρελλὸν κι' ἐν μέρει σοβαρόν, ποικίλον τε κι' εὐῶδες
καὶ, δπερ σπουδαιότερον γιὰ τοὺς Ρωμηούς, δγκώδες.
Μὰ εἶναι τρέλλα, βρὲ παιδιά καὶ πρᾶγμα πον σαλεύει
καὶ, ως φασὶν οἱ ἀνθρωποι, τὸν μουστερῆ γυρεύει.

'Αγγέλλομεν μετὰ χαρᾶς πρὸς γνῶσιν τῶν κυρίων
πῶς γίνεται Ειδήσεων μεγάλον Πρακτορεῖον.
σᾶς λέγω δὲ ἥ συνδρομὴ καθ' ἀπαντα τὸν χρόνον
πῶς δώδεκα ψωροδραχμαῖς θὰ σᾶς κοστίζῃ μόνον.

Τοῦ 'Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα στὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώματις τῶν Χαυτείων — μ' ἔνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφφενέ τῶν··Έδ Φρονούντων — νύκτα 'μέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζῆδες ἀλλους τόσους
μ' ούρητηρια, σαντούρια — καὶ μιά μάνδρα μὲ γαζδούρια